

азъ съмъ неплодна и бѣзчадна, нито съмъ прилична на земата: защото та проза-
бава, и дава съмената си, и като прина-
сѧ плодове, благославѧ Тебе Отца Небе-
снаго: а токо азъ єдна съмъ бѣзплодна
на Земата.

Тежко и горко мене, Господи Госпо-
ди! И приложи: Ты, който нѣкога си далъ
на Сарра въ старость сына Ісаака, Ты
който си развѣрзалъ утробата на Анна
Самоиловата майка, смили ся и поглѣдни
нынѣ на мене, и чѣй мојата молитва. Я-
донаи Гаваотъ, знашъ хѣленѣто на бѣз-
чадіето ми! Самси Боже развѣржи болѣ-
стъта на утробнитѣ хлѣбы на сърдцето ми,
и покажи неплодната, плодоносна; и раж-
даемото отъ мене въ даръ ще ти приве-
демъ, като благославамъ, единомѣдрено
Твоето благобройствіе.“ Тѣзи, тзъ, като го-
воряла, ето Ангелъ Гавріилъ са гавилъ,
и рекълъ й: „Анно, Анно, чѣ ти са мо-
литвата, въздышаніата ти проминахъ о-
влацьтѣ, и склони сълзы ти възлѣзохъ прѣдъ
Бога, и ето ще заченешъ, и ще родишъ